

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

TEKST OBOWIĄZUJĄCY

POPRAWKI

Poprawka 13

Artykuł 148

Zakłócenie porządku w Parlamencie

Jeśli w Zgromadzeniu zakłócony zostaje porządek w sposób utrudniający kontynuację obrad, Przewodniczący w celu przywrócenia porządku zawieszona posiedzenie na określony czas lub zamyka posiedzenie. Jeżeli nie może on dojść do głosu, opuszcza fotel Przewodniczącego, co oznacza zawieszenie posiedzenia. Posiedzenie jest wznawiane po ponownym zwołaniu przez Przewodniczącego.

Wewnętrzne postępowanie odwoławcze

Zainteresowany poseł może w terminie dwóch tygodni od otrzymania zawiadomienia o sankcji nałożonej przez Przewodniczącego wnieść do Prezydium wewnętrzne odwołanie wstrzymujące zastosowanie sankcji. W okresie nieprzekraczającym czterech tygodni od daty wniesienia odwołania Prezydium może uchylić, utrzymać w mocy lub zmniejszyć wymiar nałożonej sankcji, nie naruszając przysługującego zainteresowanemu posłowi prawa do skorzystania z zewnętrznego postępowania odwoławczego. W przypadku braku decyzji Prezydium w wyznaczonym terminie sankcję uznaje się za nieważną.

Poprawka 14

Załącznik XVI a (nowy)

ZAAŁĄCZNIK XVIa

Wytyczne dotyczące interpretacji norm postępowania mających zastosowanie do posłów

1. Należy odróżnić dające się zaobserwować zachowania, które mogą być tolerowane, pod warunkiem, że nie są one obraźliwe lub zniesławiające, mieszczą się w rozsądnych granicach i nie stanowią przyczyny konfliktu, od tych, które powodują rzeczywiste zakłócenie jakiegokolwiek działalności parlamentarnej.
2. Posłowie są pociągani do odpowiedzialności w przypadku, gdy osoby przez nich zatrudnione lub osoby, którym posłowie umożliwiają dostęp do Parlamentu, nie respektują w pomieszczeniach parlamentarnych norm postępowania mających zastosowanie do posłów.

Przewodniczący lub jego przedstawiciele korzystają z uprawnień porządkowych wobec tych osób lub każdej innej osoby z zewnątrz znajdującej się w pomieszczeniach Parlamentu.

P6_TA(2006)0022

Wdrażanie Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wdrażania Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw (2005/2123(INI))**

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie średniookresowego przeglądu strategii lizbońskiej ⁽¹⁾,

— uwzględniając wnioski Prezydencji Rady Europejskiej na szczycie w Lizbonie w marcu 2000 r.,

(¹) Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 164.

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

- uwzględniając wnioski Prezydencji Rady Europejskiej na szczycie w Barcelonie w marcu 2002 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie grupy wysokiego szczebla pod przewodnictwem Wima Koka, w związku ze szczytem Rady Europejskiej w Barcelonie,
 - uwzględniając wnioski Prezydencji Rady Europejskiej na szczycie w Brukseli w marcu 2005 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lutego 2005 r. „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: Nowy początek strategii lizbońskiej” (COM(2005)0024),
 - uwzględniając piąte sprawozdanie Komisji w sprawie wdrażania Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw (COM(2005)0030),
 - uwzględniając Europejską Kartę Małych Przedsiębiorstw zatwierdzoną przez Radę Europejską na szczycie w Santa Maria da Feira w czerwcu 2000 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2005 r. „Wzmacnianie konkurencyjności europejskiej: skutki przemian w przemyśle na politykę i rolę MŚP”⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0405/2005),
- A. mając na uwadze, że Rada Europejska przyjęła strategię zmierzającą do uczynienia Europy najbardziej konkurencyjną i opartą na wiedzy gospodarką na świecie,
- B. mając na uwadze, że Komisja wprowadziła politykę „najpierw myśl na małą skalę” i zaproponowała nowe programy skierowane do małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), w szczególności Plan Działań na rzecz Przedsiębiorczości,
- C. mając na uwadze, że komunikat Komisji z dnia 2 lutego 2005 r. w sprawie nowego początku strategii lizbońskiej przeoczył małe przedsiębiorstwa, pomimo że Rada Europejska w Lizbonie uznała je za podstawę gospodarki europejskiej i tworzenia miejsc pracy,
- D. mając na uwadze, że Europejska Karta Małych Przedsiębiorstw została przyjęta przez Państwa Członkowskie Unii Europejskiej, państwa akcesyjne i kandydujące oraz państwa stowarzyszone, a także przez Komisję, co rozszerzyło zasięg jej stosowania do 35 krajów; że mechanizmy stosowania Karty opierają się na otwartej metodzie koordynacji,
- E. mając na uwadze, że Komisja określiła główne instrukcje do reform na poziomie UE, skupiając się na ośmiu głównych działaniach, którym ma towarzyszyć około stu środków rozwojowych w obszarze regulacyjnym, finansowym i strategicznym, które mają być zrealizowane do 2008 r.,
- F. mając na uwadze, że Rada Europejska wezwała do szybszego wdrażania Karty,
- G. mając na uwadze, że organizacje zawodowe odgrywają czynną rolę w stosowaniu Karty i że pragną zwiększyć swoje uczestnictwo; że ocena zawartości Karty przez małe przedsiębiorstwa jest pozytywna,
- H. mając na uwadze, że nadal utrzymuje się sytuacja braku należytych informacji o małych i mikroprzedsiębiorstwach oraz że niedostateczna wiedza na temat tych przedsiębiorstw stanowi hamulec w rozwoju skutecznych polityk biznesowych,
- I. mając na uwadze, w związku z zaleceniem Rady, że piąte sprawozdanie Komisji z oceny wdrażania Karty, dotyczy trzech z jej dziesięciu kierunków działań, to jest kształcenia na rzecz przedsiębiorczości, lepszych regulacji i rozwiązywania problemu niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej,

(¹) Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0230.

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

- J. mając na uwadze, że małe przedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa rzemieślnicze stanowią dwie główne siły napędowe wzrostu zatrudnienia w Europie oraz że odgrywają istotną rolę w konkurencyjności, innowacjach i szkoleniach zawodowych, a także stanowią ważny element spójności społecznej w obszarach miejskich i wiejskich,
- K. mając na uwadze, że grupa wysokiego szczebla, Komisja Europejska i Rada Europejska zaproponowały i zdefiniowały nowy początek procesu lizbońskiego;

Europejska Karta Małych Przedsiębiorstw:

1. z zadowoleniem przyjmuje stosowanie Karty poza Unią Europejską; uważa, że odgrywa ona pozytywną rolę w przygotowaniu państw akcesyjnych i kandydujących; że wdrażanie Karty powinno być promowane w ramach strategii przedakcesyjnej;
2. podkreśla odpowiedzialność Państw Członkowskich oraz krajów partnerskich EURO-MED za całkowite wdrażanie Karty oraz zachęca je do wykorzystania ich wzajemnych doświadczeń w wymianie dobrych praktyk w tej dziedzinie;
3. podkreśla znaczenie małych przedsiębiorstw w osiąganiu celów lizbońskich w postaci silniejszego, trwałego wzrostu oraz większej liczby miejsc pracy i podnoszenia ich jakości;
4. popiera zasadę stosowania Karty w państwach stowarzyszonych; sądzi, że stanowi ona doskonały wektor zbliżenia ustawodawstw tych państw i Unii Europejskiej; pragnie, aby Karta zajęła trwałe miejsce w projektach Europejskiej Polityki Sąsiedztwa;
5. uważa, że otwarta metoda koordynacji między państwami jest właściwa, ale nie powinna ona zwalniać Komisji z aktywnego udziału we wdrażaniu Karty;
6. pragnąłby wzmocnienia struktury organizacji zawodowych małych przedsiębiorstw, w szczególności na szczeblu regionalnym oraz większego ich zaangażowania; uważa, że coroczne konferencje na temat Karty powinny być uzupełniane innymi regularnymi zebraniem pozwalającymi ustrukturuować wymianę i rozpowszechnianie najlepszych praktyk; wzywa do promocji projektów współpracy między małymi przedsiębiorstwami;
7. przypomina, że Karta dotyczy małych przedsiębiorstw i że w specyfice tej tkwi cała jej wartość; niemniej jednak jest zdania, że należy, uwzględniając tę specyfikę, włączyć zawarte w Karcie działania „małe przedsiębiorstwa” do globalnej polityki skierowanej do MŚP oraz uzupełnić te działania polityką globalną poprzez działanie o charakterze wiążącym nie tylko na szczeblu wspólnotowym, lecz również w samych Państwach Członkowskich, tam gdzie wymiana najlepszych praktyk powinna być w szczególności sposób propagowana; zwraca zwłaszcza uwagę na dziesiąty i ostatni kierunek działania dotyczący wzmocnienia reprezentacji interesów małych przedsiębiorstw i przewidującą przeprowadzenie kompletnej analizy sposobu, w jaki interesy małych przedsiębiorstw są reprezentowane na szczeblu krajowym i na szczeblu Unii Europejskiej, w tym poprzez dialog społeczny; podkreśla, że chodzi tu o wymóg zasadniczy, biorąc pod uwagę, że obecny skład partnerów społecznych opiera się przede wszystkim na dużych przedsiębiorstwach i ich personelu; zauważając, że sprawozdanie Komisji z obecnego stanu wdrażania Karty skupia się przede wszystkim na trzech innych dziedzinach priorytetowych Karty, wzywa do ukończenia i szybkiej publikacji wspomnianej analizy; w międzyczasie, wzywa przedstawicieli pracodawców do bezwzględnego przystąpienia do obrony interesów małych przedsiębiorstw w ich działalności jako partnerów społecznych;
8. podkreśla, że pojęcie „małe przedsiębiorstwo” obejmuje przedsiębiorstwa o różnej wielkości, rodzaju i działalności, o różnorodnej sytuacji i wymaganiach; wzywa Komisję do używania mechanizmów Karty i współpracy z organizacjami zawodowymi reprezentującymi małe przedsiębiorstwa w celu przezwyciężenia niedostatku dostępnych informacji i danych dotyczących takich przedsiębiorstw, ich potrzeb i potencjału; uwzględniając specyficzny charakter przedsiębiorstw rzemieślniczych, ponawia swoje wezwanie do przeprowadzenia dokładnych analiz ekonomicznych i statystycznych takich przedsiębiorstw oraz do zwiększenia wysiłków zmierzających do rozwijania przedsiębiorstw rzemieślniczych;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

Treść sprawozdania Komisji

9. zauważa, że sprawozdanie nie daje spójnego obrazu sytuacji we wszystkich Państwach Członkowskich; wzywa Komisję, aby w następnych sprawozdaniach, nie tylko dokonywała analizy poszczególnych państw, ale także krytycznej, kompletnej, lecz zwięzłej oceny wszystkich Państw Członkowskich i państw stowarzyszonych w celu umożliwienia dokonywania konkretnych porównań;

10. wyraża zdziwienie dość złożoną prezentacją tego sprawozdania, która zależnie od wersji jest mniej lub bardziej zwięzła; życzyłoby sobie bardziej systematycznej i krytycznej oceny;

11. stwierdza, że postępy w dziedzinie przedsiębiorczości są dość nierówne; uważa, że konieczna jest lepsza koordynacja z Planem Działań na rzecz Przedsiębiorczości; przypomina, że zaangażowanie przedsiębiorstw w te działania jest warunkiem niezbędnym ich sukcesu; podkreśla w szczególności potrzebę wzmocnienia możliwości korzystania z programów europejskich przez małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa z powodu trudności, jakie napotykają one w dostępie do takich programów;

12. uważa, że Wysłannik ds. MŚP pełni pożyteczną rolę zewnętrznego łącznika między małymi przedsiębiorstwami a środowiskiem wspólnotowym, dlatego też zwraca się do Komisji, aby wspierała koordynację działań Wysłannika i organizacji reprezentujących małe przedsiębiorstwa oraz przedsiębiorstwa rzemieślnicze w odniesieniu do wszelkich kwestii wspólnotowych; uważa, że rolę tę można by skutecznie pogłębić poprzez dopuszczenie Wysłannika do głosu podczas obrad komisji Parlamentu dotyczących propozycji ustawodawczych, co pozwoliłoby należycie i we właściwym czasie uwzględnić potrzeby MŚP;

13. jest zdania, że międzynarodowa współpraca izb handlowych może odegrać bardzo ważną rolę w promowaniu konkurencyjności małych przedsiębiorstw, jako że w związku z globalizacją coraz większa liczba przedsiębiorstw, grup i karteli nabiera międzynarodowego charakteru;

14. z zadowoleniem przyjmuje gotowość Komisji do usprawnienia dostępu MŚP do programów Unii Europejskiej; podkreśla znaczenie ułatwiania im dostępu do funduszy strukturalnych, jak również promowania innych inicjatyw zmierzających do poprawy dostępu do strumienia kapitałów prywatnych na korzyść małych przedsiębiorstw, zwłaszcza poprzez ułatwianie dostępu do mikrofinansowania przedsiębiorstwom o charakterze elastycznym, założonym przez kobiety lub przedsiębiorstwom rodzinnym, poprzez pomoc we współfinansowaniu projektów i dostarczaniu właściwych i finansowo dostępnych informacji, przede wszystkim poprzez biura Euro Info Centre i Innovation Relay Centre;

15. zwraca uwagę, że przedsiębiorstwa regionalne lub znajdujące się na obszarach wiejskich są w przeważającej mierze małe; podkreśla w związku z tym potrzebę zwiększenia dofinansowania w formie specjalnych środków i programów inwestycyjnych oraz rozszerzenia sieci innowacyjności tak, aby objęła małe przedsiębiorstwa regionalne, dla których dostęp do innowacji jest niezwykle ważny; zaleca uproszczone procedury tworzenia regionalnych i lokalnych funduszy kapitału podwyższonego ryzyka we współpracy z instytucjami zajmującymi się rozwojem technologicznym i innowacyjnością, takimi jak centra tworzenia technologii, centra high-tech, parki technologiczne itp.;

16. podkreśla, że celem sprawozdania jest utrwalenie perspektywy małego przedsiębiorstwa w politykach wspólnotowych poprzez określenie najlepszych praktyk oraz usprawnienie istniejących instrumentów; biorąc pod uwagę, iż małe przedsiębiorstwa uważane są za jedną z głównych sił napędowych tworzenia i zwiększania ilości miejsc pracy oraz wprowadzania innowacji w Europie, jak również promocji rozwoju społecznego i regionalnego, uważa, że niezbędne jest uwzględnienie roli i potrzeb MŚP przy opracowywaniu wszelkich projektów ustawodawczych, nie tylko zaś tych, które skierowane są do małych przedsiębiorstw;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

17. stwierdza, że małe przedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa rzemieślnicze stanowią niezastąpione źródło innowacji technologicznych; postuluje, aby Program na rzecz Konkurencyjności i Innowacji oraz inne programy na rzecz badań i innowacji, a także polityka regionalna, ułatwiały rozwój innowacji i wspierały inicjatywy podejmowane przez takie przedsiębiorstwa; podkreśla, że innowacje nie powinny ograniczać się do technologii, lecz powinny dotyczyć także unowocześniania działalności i usług małych przedsiębiorstw i przedsiębiorstw rzemieślniczych, wraz z unowocześnianiem w sensie społecznym i tworzeniem miejsc pracy;

18. uznaje, że Państwa Członkowskie są najbardziej kompetentne do nadzoru prawa upadłościowego; niemniej uważa, że sama wymiana najlepszych praktyk nie jest wystarczająca i wzywa tym samym Unię Europejską do propagowania dalszego rozwoju i promowania sieci wsparcia dla przedsiębiorstw na poziomie regionalnym i lokalnym, które zapewniłyby wsparcie dla małych przedsiębiorstw w celu wznowienia przez nie działalności;

19. wyraża zadowolenie z postępów osiągniętych przez Państwa Członkowskie w dziedzinie prawa upadłościowego; przypomina, że liczne przeszkody finansowe stoją na drodze do rozwoju małych i mikroprzedsiębiorstw, zwłaszcza ich dostęp do kredytów, dlatego też działania w tym zakresie powinny być prowadzone na szczeblu wspólnotowym; podkreśla, że Europejski Bank Inwestycyjny i Europejski Fundusz Inwestycyjny powinny być lepiej wykorzystane w celu wsparcia wzrostu tych przedsiębiorstw, a szczególnie tych, które prowadzą działalność w dziedzinie innowacji i rozwoju technologicznego; uważa także, że ułatwianie transferu przedsiębiorstw przyczyni się znacząco do zintensyfikowania działalności małych przedsiębiorstw; zaleca podejmowanie szerszej zakrojonych wspólnych inicjatyw europejskich mających na celu wspieranie tworzenia małych przedsiębiorstw i bardziej efektywne wykorzystywanie ich potencjału inwestycyjnego; jest zdania, że środki przyjęte przez UE powinny – zgodnie z zasadą pomocniczości – uzupełniać i wspierać politykę krajową;

20. wzywa Komisję i Radę do zintensyfikowania instrumentów finansowych skierowanych do małych przedsiębiorstw i przedsiębiorstw rzemieślniczych, a w szczególności systemów gwarancji wzajemnych;

21. podkreśla ponownie utrzymujące się przeszkody podatkowe, zwłaszcza w zakresie inwestycji; uważa, że ta dziedzina działalności powinna być priorytetem ułatwiając MŚP dostęp do kapitału; sugeruje na przykład, żeby europejskie subwencje przyznawane małym przedsiębiorstwom były zwolnione z podatku od spółek;

22. uważa, że należy uprościć systemy podatkowe odnoszące się do zakładania i rozwoju małych przedsiębiorstw, wyeliminować przeszkody podatkowe we wszystkich formach transgranicznej działalności gospodarczej, na przykład poprzez wspólny system podatku od wartości dodanej, oraz kontynuować zwalczanie niezgodnej z prawem pomocy publicznej w formie szkodliwej konkurencji podatkowej; popiera, w szczególności, wniosek Komisji dotyczący pilotażowego projektu opodatkowania małych przedsiębiorstw w państwie macierzystym, co stanowiłoby dla nich rozwiązanie krótkoterminowe i uzupełnienie podstawowego środka w tej dziedzinie w formie wspólnej skonsolidowanej podstawy podatkowej dla przedsiębiorstw; wzywa Państwa Członkowskie do reformy i uproszczenia swoich systemów podatkowych w zakresie tworzenia i rozwoju małych przedsiębiorstw, w dążeniu do wprowadzenia zachęt dla innowacyjnych przedsiębiorstw oraz do usunięcia niedogodności stwarzanych przez systemy podatkowe w zakresie finansowania ze środków własnych;

23. wzywa, zwłaszcza na etapie otwierania działalności gospodarczej, nie tylko do wprowadzenia ulgi podatkowej dla małych przedsiębiorstw, ale także do zredukowania przeszkód biurokratycznych;

24. wyraża przekonanie, że Państwa Członkowskie i Komisja nie uwzględniły wyzwania, przed jakim stanie Unia Europejska w ciągu najbliższych dziesięciu lat wraz z zaprzestaniem działalności przez miliony małych przedsiębiorstw i przedsiębiorstw rzemieślniczych w związku z przejściem na emeryturę ich właścicieli, co stanowi ryzyko utraty milionów miejsc pracy; ocenia, że przekazywanie i przejmowanie takich przedsiębiorstw stanowi ważne i priorytetowe zagadnienie dla Unii; wzywa Komisję i Radę do przygotowania strategii mającej na celu zachęcanie do przekazywania i przejmowania małych przedsiębiorstw i przedsiębiorstw rzemieślniczych oraz ułatwianie tego procesu;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

25. stwierdza, że w dziedzinie analizy wpływu postępy Państw Członkowskich są wciąż ograniczone; nadal oczekuje od Komisji ustalenia ostatecznej metody przeprowadzania jej ocen wpływu; zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich o określenie dla każdego sektora dokładnych celów w zakresie uproszczenia istniejących ram regulacyjnych; pragnie, aby zabieg ten pozwolił doprowadzić do rzeczywistego uproszczenia dla małych przedsiębiorstw; wzywa ponadto Komisję i Państwa Członkowskie do wykorzystania wyników oceny wpływu oraz uwzględnienia ich w swoich wnioskach legislacyjnych;

26. jest zdania, że w celu zagwarantowania równego traktowania MŚP, Komisja winna dopilnować, aby ogół przepisów wdrażany był jednakowo we wszystkich Państwach Członkowskich oraz aby w przypadku ich nieprzestrzegania, bezzwłocznie wszczynano postępowanie o naruszenie;

27. wzywa Państwa Członkowskie do zapewnienia, aby możliwość zwolnienia małych przedsiębiorstw z pewnych obowiązków regulacyjnych została skutecznie wprowadzona w życie, jak proponuje to Karta; podkreśla, że ogólne uproszczenie prawodawstwa, a także zwolnienie MŚP z pewnych obowiązków regulacyjnych, jak proponuje to Karta, mogą się znacznie przyczynić do zmniejszenia obciążenia MŚP kosztami i procedurami administracyjnymi;

28. stwierdza, że istnieją rozbieżności w kształtowaniu i kultywowaniu przedsiębiorczości w szkołach; uważa, że rozwój umiejętności w zakresie przedsiębiorczości powinien być celem krajowych programów szkolnictwa średniego we wszystkich Państwach Członkowskich; uznaje wagę pierwszego kierunku działania Karty, dotyczącego „Kształcenia i szkoleń z zakresu przedsiębiorczości”, który podkreśla potrzebę wsparcia innowacji w dziedzinie przedsiębiorstw i szkoleń pracowników dla rozwoju przedsiębiorczości poczynając od najmłodszych lat poprzez nauczanie i programy szkoleniowe skoncentrowane na przedsiębiorstwach na poziomie szkolnictwa średniego, uniwersyteckiego i technologicznego, w celu promowania ścisłej współpracy z ośrodkami badawczymi oraz społecznego wsparcia dla młodych przedsiębiorców, przy jednoczesnym nawiązywaniu stosunków między różnymi sektorami administracji publicznej; uważa, że tworzenie grup małych przedsiębiorstw, może stanowić skuteczne rozwiązanie wspierające tworzenie miejsc pracy;

29. uważa, że w dziedzinie kształcenia przedstawione wyniki pozostają dalekie od wyrażonych potrzeb; ponawia prośbę o szczególne uwzględnienie grupy małych przedsiębiorstw w ramach programu wymiany Leonardo da Vinci; oczekuje od Państw Członkowskich rozwijania i wspierania szkoleń zróżnicowanych i skierowanych na wyniki; ponawia prośbę o ustanowienie programu wymiany pracowników, począwszy od praktykantów, aby pozwolić im na odbycie części kształcenia zawodowego za granicą i zachęcić ich tym samym do mobilności;

30. proponuje wzmocnienie współpracy pomiędzy biurami Euro Info Centre, Komisją i biurami informacyjnymi Unii Europejskiej oraz zaangażować w nią organizacje przedsiębiorców, co umożliwi MŚP lepszy dostęp do informacji;

31. wzywa Komisję, Radę i Państwa Członkowskie do otwarcia procesu unowocześniania Karty i nadania nowego biegu procesowi wdrażania z uwzględnieniem priorytetów Agendy Lizbońskiej; uważa, że rewizja Karty powinna być głównym tematem następnej corocznej konferencji jej poświęconej; z zadowoleniem odnosi się do przyjętej już praktyki organizowania konferencji w sprawie Karty takich jak te w Dublinie (2004) i w Luksemburgu (2005); zachęca do organizowania krajowych konferencji w sprawie Karty i zaleca podporządkowanie mechanizmu składania sprawozdań dotyczących Karty sprawozdaniom z postępów w realizacji Planu Działania na rzecz Przedsiębiorczości;

32. uważa, że do Karty należy wprowadzić dodatkowe priorytety, takie jak promocja przedsiębiorczości jako jedynej swego rodzaju wartości dla społeczeństwa, znaczące zmniejszenie utraty zaufania w wyniku niepowodzenia w prowadzeniu działalności gospodarczej, ściślejsza współpraca między małymi przedsiębiorstwami, placówkami edukacyjnymi i badawczymi, wsparcie ścisłej współpracy między wspomnianymi podmiotami, instytucjami finansowymi i rynkami kapitałowymi;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

Ocena wdrażania Karty

33. zwraca się z prośbą, aby wymienione zostały państwa, które nie wdrożyły kierunków działań ujawnionych w sprawozdaniu i aby wszystkie państwa zostały wspomniane w odniesieniu do każdego kierunku działań, co pozwoli uzyskać kompletną panoramę osiągniętych postępów;

34. podkreśla, że gdyby Karta miała moc prawną i była wiążąca, zgodnie z tym, czego wielokrotnie żądał Parlament, Państwa Członkowskie zaangażowałyby się w większym stopniu, co umożliwiłoby przeprowadzenie pełnej i bardziej szczegółowej analizy; wyraża zaniepokojenie nadmiarem swobody Państw Członkowskich w podejmowaniu decyzji o przystąpieniu do Karty; wyraża ubolewanie z powodu faktu, że niektóre Państwa Członkowskie nie stosują we właściwy sposób wszystkich działań przewidzianych przez Kartę i odmawiają podjęcia reform strukturalnych potrzebnych małym przedsiębiorstwom; wzywa Radę do stawienia czoła temu zagadnieniu w ten sposób, aby odgrywała ona większą rolę w monitorowaniu wdrażania Karty;

35. pragnie, aby najlepsze praktyki zostały uwydatnione, umożliwiając prezentację wzorcowych doświadczeń w odniesieniu do każdego kierunku działań; stwierdza, że projekty Best działają dobrze i uważa, że należałoby promować ich rozpowszechnianie;

36. utrzymuje, że piąty kierunek działania Karty, dotyczący „Usprawnienia dostępu w trybie online” powinien być uwzględniony w większym stopniu, zwłaszcza pod kątem roli władz publicznych w intensyfikacji ich komunikacji elektronicznej z sektorem małych przedsiębiorstw;

37. wskazuje na konieczność lepszego uwzględnienia i zapewnienia dostępu do wsparcia wspólnotowego dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, kładąc szczególny nacisk na konieczność bezzwłocznego „odbiurokratyzowania” procedur przyznawania funduszy wspólnotowych;

38. wyraża zaniepokojenie brakiem danych o małych przedsiębiorstwach na poziomie krajowym i europejskim; przypomina, że wiarygodne i pełniejsze informacje statystyczne stanowią zasadnicze narzędzie umożliwiające uwzględnienie problemów i potrzeb małych przedsiębiorstw;

39. wzywa organizacje zawodowe małych przedsiębiorstw do wypowiedzenia się na temat wdrażania Karty, zarówno na szczeblu krajowym, jak i wspólnotowym; pragnie, żeby były one bardziej zrzeszone, także na etapie opracowywania polityk oraz wszelkich decyzji podejmowanych na szczeblu wspólnotowym w sprawie małych przedsiębiorstw, poprzez tworzenie w tym celu stałych grup roboczych; wzywa Państwa Członkowskie i Komisję do zapewnienia pełnego i niezależnego udziału organizacji reprezentujących wszystkie te przedsiębiorstwa w całości europejskiego dialogu społecznego; przypomina, że za pośrednictwem Karty Komisja, we współpracy z Państwami Członkowskimi, mogłaby zbierać dane o małych przedsiębiorstwach i mikroprzedsiębiorstwach, a zwłaszcza o potrzebach małych przedsiębiorstw, w tym o wydajności i rentowności mikroprzedsiębiorstw w porównaniu ze średnimi przedsiębiorstwami, tak aby ustwodawstwo wspólnotowe lepiej odpowiadało tym potrzebom oraz aby lepiej dostosować swoje działania, programy i polityki, w szczególności poprzez określenie wskaźników oceny wpływu na działalność przedsiębiorstw;

40. wzywa do pozyskiwania dokładniejszych danych statystycznych dotyczących sytuacji małych przedsiębiorstw w Unii Europejskiej, aby można było przeprowadzać bardziej rzetelne porównania ilościowe i efektywniej stosować najlepsze praktyki;

41. wzywa do ustanowienia równych reguł gry w odniesieniu do gromadzenia kapitału przez małe przedsiębiorstwa, zwłaszcza w związku z ustaleniami „Bazylii II”, zapewniającymi małym i średnim przedsiębiorstwom więcej środków na inwestycje w badania i rozwój, ażeby mogły one efektywnie konkurować;

42. uważa za konieczne, przez wzgląd na większą innowacyjność i konkurencyjność, zwiększanie wkładu transeuropejskich sieci w rozpowszechnianie technologii i nowych pomysłów wśród małych przedsiębiorstw oraz propagowanie mobilności personelu między małymi przedsiębiorstwami i instytucjami szkolnictwa wyższego i placówkami badawczymi; uważa także za konieczny rozwój bardziej ukierunkowanych programów badawczych nakierowanych na komercyjne zastosowanie wiedzy i technologii przez małe przedsiębiorstwa;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

43. ubolewa nad impasem w negocjacjach Rady dotyczących patentu wspólnotowego; wzywa Komisję do zapewnienia odpowiednich ram prawnych w celu ochrony praw patentowych i własności intelektualnej w odniesieniu do rozpowszechniania innowacyjnych pomysłów wśród małych przedsiębiorstw i między wszystkimi innymi podmiotami działającymi w obrębie rynku wewnętrznego; podkreśla, że uzyskanie ochrony patentowej powinno być finansowo dostępne dla małych przedsiębiorstw;

44. wyraża zadowolenie z przyjęcia przez Komisję inicjatywy dotyczącej wycofania jednej trzeciej rozpatrywanych projektów legislacyjnych w celu zapewnienia prostoty i wysokiej jakości ram prawnych, w których działają przedsiębiorstwa; wzywa Państwa Członkowskie do poparcia tego podejścia Komisji poprzez przyjęcie równoważnych środków na poziomie krajowym; z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby nowe uregulowania na szczeblu krajowym i wspólnotowym były oceniane pod kątem ich wpływu, zarówno pozytywnego, jak i negatywnego, na małe przedsiębiorstwa i przedsiębiorców; wnosi o bardziej rygorystyczne uwzględnianie zasady pomocniczości i bardziej systematyczne korzystanie z ocen wpływu i konsultacji publicznych w tworzeniu nowych propozycji; zwraca się, w związku z powyższym, do Komisji, aby ta zagwarantowała, że badania wpływu uregulowań wspólnotowych jasno i wyraźnie obejmują małe przedsiębiorstwa; wyraża przekonanie, że wspomniana propozycja Komisji dotycząca nowych uregulowań winna zostać formalnie rozszerzona w celu objęcia również istniejących uregulowań, a przepisy uznane za zbędne na szczeblu wspólnotowym zweryfikowane lub uchylone; wzywa Komisję do sporządzenia jasnego harmonogramu i planu działań w celu realizacji tego zamiaru;

45. podkreśla konieczność przyspieszenia głębokich reform strukturalnych w każdym Państwie Członkowskim w celu wzmocnienia konkurencyjności małych przedsiębiorstw, stworzenia środowiska przyjaznego dla działalności gospodarczej, szczególnie małych przedsiębiorstw, a także do ostatecznego utworzenia w pełni funkcjonującego rynku wewnętrznego;

46. zwraca się w związku z tym o opracowanie konkretnych polityk i działań w celu zwiększenia inwestycji na poziomie krajowym i regionalnym; wzywa do pilnego opracowania odpowiednich rozwiązań zachęcających małe przedsiębiorstwa do inwestowania, takich jak uproszczone procedury wspierające małe inwestycje poprzez publiczne fundusze rozwojowe, fundusze na inwestycje o wysokim stopniu ryzyka (w szczególności na zakładanie przedsiębiorstw), finansowanie przez nieformalnych inwestorów prywatnych („business angels”), inwestycje osób prywatnych („micro angels”) i środki kredytowe na drobne inwestycje działające na zasadzie partnerstwa publiczno-prywatnego; zachęca do gromadzenia wspólnych środków i odpowiednich informacji dotyczących wspólnych przedsięwzięć, większego udziału w przedsięwzięciach realizowanych przez Państwa Członkowskie oraz do przejrzystości podatkowej w zakresie polityk mających na celu przyciągnięcie inwestycji zagranicznych;

47. uznaje konieczność udzielania specjalnej pomocy małym przedsiębiorstwom w zakresie wdrażania przepisów środowiskowych i społecznych;

48. jest zdania, że wszystkie środki określone w Karcie, których zadaniem jest wspieranie przedsiębiorczości, powinny odnosić się również do osób pracujących na własny rachunek, zwłaszcza w zakresie kwestii, które szczególnie ich dotyczą, takich jak systemy ubezpieczeń społecznych, zapobieganie ryzyku zawodowemu oraz ubezpieczenie na wypadek bezrobocia;

Przyszłość Karty

49. przyjmuje do wiadomości sugestię dotyczącą powiązania sprawozdań z postępów w realizacji Planu Działania na rzecz Przedsiębiorczości z mechanizmami monitorowania Karty oraz, w razie potrzeby, rewizji zawartości i priorytetów planu działania;

50. w obliczu możliwego przeglądu Karty wzywa do wyraźnego uznania przedsiębiorstw rzemieślniczych w jej tekście; w tym celu wyraża oczekiwanie, że głównym celem IV Europejskiej Konferencji Rzemiosła i Małych Przedsiębiorstw będzie pomoc w określeniu wspólnych interesów rzemiosła na płaszczyźnie europejskiej oraz że będzie ona dysponować środkami technicznymi, personalnymi, finansowymi i politycznymi, tak aby umożliwić wypracowanie strategii lepiej dostosowanej do specyfiki, potrzeb i oczekiwań przedsiębiorstw rzemieślniczych;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

51. wyraża uznanie dla nowych Państw Członkowskich za aktywne uczenie się od innych oraz szybkie osiągnięcie wyników we wdrażaniu Karty, choć nadal muszą one poczynić pewne postępy; zwraca uwagę na fakt, że rola MŚP jest szczególnie ważna w nowych Państwach Członkowskich zwłaszcza w tych, w których dokonują się istotne zmiany ustrojowe i gospodarcze;

52. żałuje, że w przyszłości nie będą już sporządzane roczne sprawozdania z wdrażania postanowień Karty, z uwagi na fakt, że sprawozdawczość w tej dziedzinie zostanie zintegrowana ze sprawozdawczością odnoszącą się do strategii lizbońskiej; uważa, że jest to zdecydowanie krok w tył pod względem koncentrowania uwagi na MŚP w przyszłości; żałuje także, że przygotowywanie sprawozdania dotyczącego Karty, obejmujące coroczne dwustronne dyskusje z przedstawicielami organizacji zawodowych, będzie się teraz odbywał bez bezpośredniego udziału MŚP; jest zdania, że decyzja ta winna zostać poddana rewizji;

53. uważa, że jeżeli miałyby to pozwolić na racjonalizację monitorowania obydwu instrumentów, niedopuszczalne jest, aby wdrażanie Karty stało się zwyczajną podrubryką Planu Działań;

54. jest zdania, że należy uwzględnić specyficzną sytuację MŚP o celach niezarobkowych;

55. sądzi więc, że rozwiązanie to byłoby do przyjęcia tylko pod następującymi warunkami:

— zachowanie w Karcie wymiaru małych i mikroprzedsiębiorstw, z przeznaczonymi dla nich specyficznymi działaniami;

— wprowadzenie osobnego mechanizmu monitorowania i oceny w odniesieniu do państw przystępujących i kandydujących oraz państw stowarzyszonych, które nie są stronami Planu Działań;

— uwzględnienie udziału organizacji zawodowych, które odgrywają we wdrażaniu Karty rolę ważniejszą niż w Planie Działań;

— utrzymanie rozpowszechniania najlepszych praktyk oraz wymian między państwami sygnatariuszami Karty;

56. podkreśla, że uwzględnienie monitorowania wdrażania Karty w strategii lizbońskiej nie może być celem samym w sobie; ewentualne uproszczenie tego monitoringu nie może dokonać się ze szkodą dla zawartości i istoty sprawozdań rocznych przekazywanych przez państwa w ramach monitoringu; wzywa więc, aby wymienione krajowe sprawozdania roczne w dalszym ciągu skupiały się na wprowadzaniu dobrych praktyk, nowych działaniach, przedstawianiu konkretnych środków legislacyjnych oraz określonych zobowiązań politycznych wobec małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw;

57. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dokonania oceny wdrożenia Karty w kontekście procesu lizbońskiego;

58. zwraca się do Komisji o zaangażowanie w każdy etap przeglądu wszystkich przedstawicieli małych przedsiębiorstw i przedsiębiorstw rzemieślniczych oraz o uwzględnienie powyższych warunków, kiedy przedłoży Parlamentowi propozycję rewizji Karty i usprawnienia jej monitorowania;

59. wzywa Radę, Komisję i Państwa Członkowskie do zagwarantowania, że roczne sprawozdanie w sprawie Karty pozostanie głównym instrumentem monitorowania zmian w zakresie przedsiębiorczości;

*
* *

60. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom Państw Członkowskich.